

Ungur russiskur sjónvarpsmaður veit alt um Føroyar

»Eg vóni at flyta til Føroyar at búgva eitt skifti,« er ynski hjá 21 ára gamla Ivan Moskalenko, sum er sjónvarpsmaður og í vikuni var í Føroyum fyrri at gera okkurt burtur úr landsdystinum millum Føroyar og Russland. Tá helt hann við føroyingunum...

Eftir Jóannes Hansen

Tað plagar at verða sagt, at føroyingar sløðast alla staði, og aftur og aftur verður staðfest, at møguleiki er at hitta landsmenn so at siga alla staði kring knøttin. Men tað kemur eisini fyrri, at tu verður klökkur av at staðfesta, hvussu nógv utlendingar vita um Føroyar, ella at tu sært onkran føroykan lut ella annað fyrbrigdi langt burturi í verðini. T.d. er søgan tiltikin um føroyska sjómannin, sum eysturi í Asíu onkra staði stóð umborð og eygleiddi nógv fólk, sum gekk fram við og knapliga sá ein asiata fara skundandi við einum av eyðkendu SMS-posunum í hondini!

Tá umboð fyrri Sosialin var í Moskva í sambandi við landsdystin móti russum leygardagin 6. mai í ár, møttu vit einum sonnum føroyavini uttan fyrri olympiska leikvøllin. Dysturin var liðugur, og føroyska ferðalagð stóð og biðaði eftir spælarunum, sum ein fyrri og annar eftir komu úr skifturminum og út til bussin.

Fleiri russar stóðu og hugdu at. Teir høvdu hug at fáa okkurt minni um landsliðið og Føroyar, og hóast teir dugdu liðið av øðrum máli enn móðurmálinum, so skiltu vit væl, tá teir settu seg í samband við okkum og

boðu um at fáa FSF-nálina, sum stóð í reversinum.

Torkil og timburhandlin

Men ein var øðrvisi enn hinir. Hann var stillfærur, umskyldaði næstan at hann var til og setti seg í samband við spælarar og ferðalagð annars á ein pura óvantaðan hátt:

– Orsaka meg, men kanst tú siga mær, um Torkil Nielsen framvegis arbeidir í einum timburhandli. Eg veit, at hann hevur verið føroyameistari í talvi, eg haldi ikki, at hann er tað longur, men kanst tú siga mær, um hann framvegis er íðin telvari.

Spurningarnir vóru av slíkum slag, at føroyingarnir góvu sær tð til at skifta orð við unga mannin, sum greiddi frá, at hann arbeiddi sum sjónvarpsmaður á einari privatari staði í Moskva, at hann hevði so ógvuliga stóran alsk til Føroyar, og at hann vónaði at koma henda vegin, tá russiska landsliðið skuldi koma higar at spæla mikudagin 6. september.

Áhugin kveiktur í skúlanum

Nú hevur russiska landsliðið verið her, og í ferðalagnum var Ivan Moskalenko. Vit vóru saman við honum, biðaðu honum og upptøkumanninum Maksim inn á

gólvið, og kundu ikki annað enn undrast um, hvussu stórt innlit, hann hevur í føroysk viðurskipti.

Hann visti um brúnna um Streymin og um føroyska heimastýrið, hann visti um Fugloy og skúlaskap, og hann visti nógv um føroyskan fótbólt, sum nógvir føroyingar ikki vita, hóast teir hava áhuga fyrri fótból.

– Jan Dam er hann í familju við fyrrverandi leigmannin Atla Dam, og Uni Arge, er hann í familju við Jógvan Arge, spurdi hann áltráður, og vit sváraðu so frægt, sum vit megnaðu.

Og so nýttu vit høvið at spyrja, hvussu tað bar til, at hann var so áhugaður í og visti so nógv um Føroyar.

Ivan bað okkum ikki taka tað illa upp, tá hann fór niður í taskuna og kom burtur aftur við nøkrum A4-pappirum. Vit dugdu ikki at lesa russisku hondschriftina, men vit sóu, at myndirnar, sum vóru klistraðar uppá, vóru úr Føroyum, og Ivan greiddi soleiðis frá:

– Tá eg var 13 ára gamal, bað lærarin okkum skriva eina uppgávu um okkurt liðið oyggjasamfelag. Eg hevði í einum faldara lisið um og sæð myndir úr Føroyum, og uttan at vita hví, so kendi eg tað soleiðis, at eg á ein serligan hátt tók hetta samfelagið til mín, og vit var ikki so torført hjá mær at velja, hvat land eg skuldi skriva um. Landalæra hevur altíð verið min stóri áhugi, og nú er tað sjálvsagt serliga føroyska landalæran, sum telur mest.

Dreymurin

– Nú eru tað átta ár síðani, at eg skrivaði uppgávuna, og hóast eg ongantíð hevði møtt einum føroyingi fyrr enn í vár, so er alskurin til landið bara vórðin størri og størri. Og at eg nú við mínum egnu eygum havi sæð landið og hitt fólk, er ein dreymur, sum hevur verið veruleikafjarur, men sum nú er veruleiki.

Ivan heldur, at tað er heilt sjáldsamt at hitta fólk í Føroyum:

– Óll, sum eg havi heilsað uppá, biðja mær vælkomnum til Føroyar. Eg havi verið eitt sindur uttanlands, men eg havi ongantíð hitt so hjartalig fólk sum føroyingar. – Tað er spell, at eg ikki dugi málið, men eg ætli mær at læra tað. Meðan eg havi verið her, havi eg keypt eina engilska føroyska orðabók, og mær hevði dámt sera væl, um eg kundi fingið eina før-

Síðani hann var 13 ára gamal og skrivaði eina uppgávu í skúlanum um Føroyar, hevur 21 ára gamli russiski sjónvarpsmaðurin Ivan Moskalenko havt stóran áhuga fyrri Føroyum. Nú russiska landsliðið mikukvöldið spældi landsdyst á Svagaskarði móti føroyingum, var hann her í arbeiðsárinum. »Eg má viðganga, at eg helt við føroyingunum hetta kvöldið,« sigur tann dæmliki russarin, ið hevur ein dreym um einaferð at búgva í Føroyum

Mynd: Aki Hermansen

oyska lesbók á byrjunarstigi.

– Stóri dreymurin hjá mær er at koma til Føroya at búgva eina tð, og eg vóni, at møguleiki fer at verða fyrri tð um ikki so langa tð.

Familjan

Ivan Moskalenko, sum bara er 21 ára gamal, eigur ein 13 ára gamla beiggja. Í tðini hjá gamla Sovjetsamveldinum var pápin diplomatur og arbeiddi uttanlands. Nú er hann farin úr diplomatinum og arbeidir í utflutingspartinum í einari vápnaverksmiðju.

– Rembingarnar hava verið stórar, og broytingarnar hava verið so ógvusligar í minum landi, sum eingin kann mynda sær. Tað eru sjálvsagt ymiskar áskoðanir, um hetta hevur verið til tað góða ella ikki. Eg haldi, at sumt er gott, men verri enn so alt.

Ivan Moskalenko tosar hampuliga væl engilskt, og hann dugir eisini nakað av fronskum.

– Tá pápi var diplomatur, buðu vit eitt langt skifti í Frakklandi, og seinni vóru vit nakrar mánaðir í Schweiz. Har lærði eg mál, men eg vil fegin duga týskt eisini, og tað royni eg at læra meg nú. Men størsta ynski er alto, at eg fái lært føroyska málið.

Lesur og er tíðindamaður

Ungi moskvitturin arbeidir í privatú sjónvarpsstaðini NTV.

– Eg eri framvegis skrivaður inn á lærða háskúlan, har eg lesi søgu, hóast tað er landalæran, sum hevur min størsta áhuga. Eg havi eitt ár eftir av lesnaðinum, men eg veit ikki, hvussu tað verður, tí sjónvarpsarbeiðið er farið við alt meiri tð.

– Upprunaliga var eg bara leysliga knýttur at staðini,

men nú er tað so at siga fulla tð. Saman við trimum øðrum fótbóltsliðindamonnum geri eg eina sending um fótbólt. Hon er í tjú korter og verður send hvørt friggjakvöld. Hon sæst í teimum flestu stóru bynum í Russlandi, og kanningar visa, at henda sendingin er tann, sum hevur størst áhuga millum hyggjararnar.

Ivan greiðir frá, at tað er ein onnur stað, sum hevði rættin at senda beinleiðis frá dystinum mikukvöldið. Hansara setningur í Føroyum var at fáa hæddarpunktið frá dystinum, at gera samrøður við leikarar og venjarar og so okkurt annað um landið. Teir ætlaðu, at innslagið skuldi vera tiggju minuttir, og at tað skuldi verða varpað út kring Russland í gjarkvöldið.

Føroyar og fótbólurin

– Tá føroyska landsliðið vitjaði í Moskva í mai var tað sjálvsagt min uppgáva at greiða frá um føroyskan fótbólt, m.a. sendu vit brot úr dystinum, tá Føroyar á sinni vann á Eysturriki, og tað var eitt stórt upplivili fyri meg.

Hvadáni fært tú tina vitan um føroyskan fótbólt?

– Eg fylgi við í fótbóltsdystum, og viðhvørt stendur skriva um føroyskan fótbólt og føroyskar fótbóltsspælarar, bæði í engilskum og fronskum tíðarritum.

Frætti tú tað beinanvegin, tá Føroyar vunnu á Eysturriki?

– Eg visti ikki av, at Føroyar spældu tað kvöldið. Klukkan var tvey um náttina, tá eg setti á BBC-utvarpið, og eg vildi næstan ikki trúgva tí, tá utvarpsmaðurin segði, at Føroyar høvdu vunnið á Eysturriki. Eg hoppaði og rópti, og pápi mín og beiggi mín komu úr hvor sinum rúmi fyrri at frætta, hvat gekk fyri seg!

Frálíkt avrik

Pratið gongur aftur og fram, og so fara vit á Svagaskarð at hyggja at, meðan føroyska og so russiska liðið vandu týskvöldið. Liðskiparin á føroyska liðnum, Magni Jarnskor, var skaddur og sat og hugdi at. Ivan heilsar honum, og rættir honum eina gávu, sum hann hevur havt við til hansara. Tað er ein skjúrta við mynd av russiska liðskiparanum framanfyri.

So ger hann samrøðu við Allan Simonsen og við næstformannin í altjóða fótbólts-samtakinum FIFA, sum er russi.

– Í russiskum bløðum hevur verið nógv skrivað um, at smátjóðir, sum t.d. Føroyar, áttu ikki at havt loyvi at tikið lut í EM-undankappingunum, og at tær heldur skuldu kappast fyrri seg sjálvar. Tað ger mær ilt at siggja slíkt á prenti. Tá eg spurdi næstformannin í FIFA, hvat hann helt um soverðið tos, gleiddi tað meg, at hoyra hann siga, at bæði hann og FIFA eru av tí áskoðan, at smátjóðirnar skulu framvegis vera við í EM- og HM-undankappingunum.

Og eftir landsdystin, meðan teir pakkaðu niður og vóru á veg í bussin, sum skuldi flyta teir vestur í Vágur, heilsaðu vit Ivani Moskalenko farvæl:

– Eg tori næstan ikki at siga tað, men hóast eg var sendur higar av einari russiskari sjónvarpsstað, so helt eg við Føroyum. Avrikið var frálíkt, og nú verður spennandi at fylgja við í, hvussu tað fer at ganga í San Marino og Grikkalandi. Men vit siggjast aftur í Føroyum, sigur hann, tá hann og Maksim, upptøkumaðurin, veittra farvæl.

Umframt Ivan Moskalenko var upptøkumaðurin Maksim við í Føroyum

Mynd: Aki Hermansen